

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δις, λ. 40, τρις ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 13, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες καὶ δεύτερον ὥραϊον μυθιστόρημα, τὴν

ΔΙΝΟΡΑΝ

τοῦ παρισινοῦ μυθιστοριογράφου **Ἰουλίου Κλαρετῆ**, δημοσιευομένην τώρα διὰ τοῦ Φιγαρώ.

Εἶναι κοινωνικὴ ὑπόθεσις, ἀνάλογος πρὸς τινὰ σκανδαλώδη δίκην διεξαχθεῖσαν ἐρήμην πρὸ μηνὸς ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖω.

Πρόκειται περὶ ἑνὸς πρίγκιπος ἀπατήσαντος κόρην ἑνὸς μυθιστοριογράφου καὶ τὰ λοιπά.

Θὰ εὐχαριστήητε ὅλοι καὶ ὅλαι, εἴμεθα βεβαίωτατοι.

ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ;

Ὑπὸ τὸ βάρος μεγάλων καὶ κολοσσιαίων ἀσχολιῶν κινδυνεύει νὰ ἀποπνιγῇ ἡ πολιτικὴ συνείδησις τοῦ ἔθνους. Ὁ Καζάκης θριαμβεύει, ὁ Σκουλούδης διορίζεται, ὁ Ψύλλας θὰ διορισθῇ, ἰδοὺ θέματα ἀντάξια τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοπραγμοσύνης καὶ κεφάλαια πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ ἀντιπολιτεύσεως καὶ συμπολιτεύσεως. Ἡ μικροπρέπεια δὲν εἶνε πλέον αἶσχος καὶ ἡ ἀένναος περὶ μηδαμηνῶν προσωποκοτιῶν πάλη κατέστη ἡ μόνη ἡθικὴ τροφὴ τῆς κοινωνίας. Μάτην τείνω τὸ οὖς, μήπως τυχὸν ἀκούσω ἐκ τινος γωνίας ἀσθενῆ τινὰ ἔθνικόν τόνον· δὲν ἀκούω εἰμὴ τὸν θόρυβον τῆς κραιπάλης καὶ τὸν ἀλαλαγμὸν τῶν ἀντιμαχομένων συμφερόντων, ἀδικαιολογήτων καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ καὶ ὀλεθρίων. Τὸν κυνισμόν τῶν πολιτευομένων παρακολουθεῖ ἡ ἀναισθησία τοῦ δημοσίου φρονήματος καὶ ἡ χώρα ἐμπληκτος ἐκ τῆς τοσούτης παραφωνίας κινδυνεύει νὰ λησμονήσῃ ἑαυτήν. Πολὺ μεγάλοι ἄνδρες θὰ ἦσαν τῷ ὄντι οἱ

ἀείμνηστοι ἐκεῖνοι πολιτικοί, ὧν ἠρνηοῦμεν τὸν θάνατον, καὶ ὧν τὸ πνεῦμα δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιζήσῃ καὶ ἐπ' ἐλάχιστον χρόνον ὅπως καθοδηγήσῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συνυπηρετήσαντας.

Τέκνον σοβαρωτάτης μωροσοφίας ἡ παρούσα Κυβέρνησις εἰργάσθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων μετὰ τινος μεθοδικοῦ λογιωτατισμοῦ, δι' οὗ οὐχὶ δυσκόλως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ἀντιπροσώπους ἀμαθεῖς καὶ βακαύσου διανοίας. Ἄλλ' οἱ λογιώτατοι ἄλγιστα ἐκαρπώθησαν ἐκ τῆς νίκης· ὅπισθεν αὐτῶν παρεμόνευεν ἡ λεγεὼν τῶν μεσιτῶν καὶ τῶν τραπεζιτῶν καὶ οὗτοι εἶνε οἱ σκυλεύσαντες τὸ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐμπεσόν ἔθνος· καὶ σήμερον ἀκούη ὁ μεγαλόνοτος ἡμῶν πρωθυπουργός, ἀν κατέλθῃ εἰς τὸ Φάληρον καὶ ἰδῇ τὴν ἔκτασιν τῆς θαλάσσης, θὰ ἐρωτήσῃ μετ' ἀπορίας, «ὄλο αὐτὸ νερὸ εἶνε;» Τοιαύτη διάνοια ἄλλον προορισμὸν δὲν ἔχει ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ γίνηται αἰωνίως θύμα τῶν πονηρῶν καὶ τῶν κολάκων. Τοιαύτη κυβέρνησις καὶ τοιοῦτοι ἄνδρες δὲν δύνανται νὰ πρωτοστατήσωσι τοῦ ἔθνους καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ πάντα προμηνύουσι τὴν τελευταίαν θύελλαν τῆς Ἀνατολῆς, ἐκτός ἂν ἡ θεῖα πρόνοια ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος αὐτοκτονήσῃ.

Ζητῶ λοιπὸν μετ' ἀγωνίας τὴν ἀντιπολίτευσιν· ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις σεμνύνεται ἐν τῇ ἀφανείᾳ καὶ τῇ σιωπῇ αὐτῆς καὶ πρώτη κηρύττει ἑαυτὴν ἀνύπαρκτον ἢ ἀντιπολίτευσις κηρύττει ἀλαζονικῶς ὅτι δὲν ἔχει πρόγραμμα καὶ ὑπὸ τὴν πρωτοφανῆ ταύτην πολιτικὴν σημαίαν δὲν ἀποκάνει οὐχ ἥττον καλοῦσα τοὺς ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον κατὰ τῶν πονηρῶν. Λόγω ὅτι τὰ προγράμματα παρεβιάσθησαν πάντοτε ὑπὸ τῶν ἐπαγγειλαμένων αὐτὰ πολιτικῶν, κηρύττεται εἰς τὴν δημοσίαν συνείδησιν ἀπροκαλύπτως, ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόγραμμα ἐκτελέσιμον ἐν Ἑλλάδι καὶ δὲν ὑπάρχει πρὸ πάντων ἀνὴρ δυνάμενος νὰ μὲνῃ πιστὸς ταῖς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεσι. Εἰς τὴν τοιαύτην λογικὴν ἀμνησκούμεν τῷ ὄντι τί νὰ ἀντιτάξωμεν· πῶς νὰ ἀπαντήσῃ τις εἰς ἀνθρωπον φοβούμενον νὰ λαλήσῃ διὰ νὰ μὴ ψευσθῇ; Ἄλλὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ τοιοῦτον ἀρνητικὸν πρόγραμμα γείνη ἀποδεκτὸν παρὰ τῷ ἔθνει, ἡμεῖς δὲν διστάζομεν νὰ κηρύξωμεν ὅτι ἔθνος ἑλληνικὸν δὲν ὑπάρχει.

Πῶς; ζῆτε καὶ πολιτεύεσθε ἐντὸς Κράτους κοινοβουλευτικοῦ καὶ σχεδὸν ὀχλοκρατικοῦ καὶ ἰσχυρίζεσθε ὅτι δὲν ἔχετε πρόγραμμα; Ἐχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ διαδεχθῆτε τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ πρὸς τοῦτο μόνον μέσον

ἀνεύρετε τὴν ἀρνησιν οἰονδήποτε προγράμματος ; Μεγάλη εὐρωπαϊκὴ συνωμοσιὰ τεκταινέται κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ σεῖς οἱ αὐτοπροβιβάζοντες ἑαυτοὺς δὲν ἔχετε τι ὑπ' ὄψιν, ὅπερ νὰ κληθῆ πολιτικὸν πρόγραμμα ; Ἄλλ' ἡμεῖς, οἵτινες δὲν εἴμεθα μήτε βουλευταὶ, μήτε κομματάρχαι ἡμεῖς οἵτινες δὲν ἐννοοῦμεν νὰ συμπράξωμεν μετὰ προσώπων, ἀλλὰ μετ' ἀρχῶν, ἡμεῖς οἵτινες μόνον ἐφόδιον πολιτικῆς δυνάμεως ἔχομεν τὴν γραφίδα ἡμῶν, ἡμεῖς παρ' ὧν ζητεῖτε νὰ σᾶς ἀκολουθήσωμεν, ἡμεῖς ἔχομεν ἐν πρόγραμμα σήμερον : τὴν σωτηρίαν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τε τῶν Ρώσων καὶ τῶν Αὐστριακῶν· σᾶς προσκαλοῦμεν λοιπὸν νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε.

Τοιαύτην ἀρνητικὴν πολιτικὴν ἀκολουθίαν ἄλλοτε ὁ μακαρίτης Ζαΐμης, κατέστησε σχεδὸν ἀχρηστὰ εἰς τὸν ἐθνικὸν βίον τὰ πολλὰ καὶ ἀξιάγαστα αὐτοῦ προσωπικὰ πλεονεκτήματα. Μῆτε ἀρετὰς, μῆτε πείραν, μῆτε ὄνομα ἔχετε βαρύτερον τοῦ Ζαΐμη. Θεωροῦμεν ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποπομπῆς τοῦ παρόντος ὑπουργείου· ἐπιθυμοῦμεν τὰ μάλιστα τὴν σύνταξιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ἢ μετὰ λύπης νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ διάσπασις καὶ ἡ παράλυσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξισοῦται ἂν μὴ καὶ ὑπερβαίνει τοὺς χυδαίους διαπληκτισμοὺς τῶν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ παρκαθημένων συστασιωτῶν. Εἰς πάντα εὐσυνείδητον πολίτην ἢ ἐκλογὴ μετὰξὺ ταιαύτης συμπολιτεύσεως καὶ ταιαύτης ἀντιπολιτεύσεως εἶνε δυσχερέστατον ἔργον· οἰκτρὰ δὲ τῷ ὄντι εἶνε ἡ τύχη ἔθνους, οὗ ἢ μὲν κύβερνησις παραληρῆ ἐκ τοῦ πολλοῦ πυρετοῦ, ἢ δὲ ἀντιπολιτευσις καταπίνει ἀφθονον ὅπιον διὰ νὰ ἀνακτήσῃται δυνάμεις ἐπιθετικὰς. Τοιοῦτοι πολιτικοὶ οἰωνοὶ ἀδύνατον νὰ μὴ προοιωνίζονται μεγάλως διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν συμφοράς.

Incognito

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ μετοχαὶ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἐξακολουθοῦσι νὰ φέρωσιν ἑκατομμύρια εἰς τοὺς ὀλίγους συμμορίτας τοῦ Συμβουλίου καὶ καταστροφὰς εἰς τοὺς μικροὺς παίκτης καὶ τοὺς ἐλάσσονας μετόχους. Οἱ Γιαννόπουλοι, οἱ Μουτσόπουλοι, οἱ Κεχαγιάδες ἀφοῦ ἠγόρασαν, ἠγόρασαν, ἠγόρασαν μετοχὰς καὶ προσέκλεσαν οὕτως ὑψωμὸν τεχνητόν, παράλογον, ἀδικαιολόγητον, ἔπειτα ἐπώλησαν, ἐπώλησαν, ἐπώλησαν καὶ ἔφεραν πάλιν ἕνα ξεπεσμὸν τεχνητόν, παράλογον, ἀδικαιολόγητον, διὰ ν' ἀγοράσουσιν πάλιν καὶ πάλιν νὰ πουλήσουσιν, ἀχόρταστοι εἰς τὰ κέρδη των, ἀμείλιτοι εἰς τὴν λωποδυσίαν τῶν μικρῶν μετόχων. Λέγεται ὅτι οἱ ἀρχιλωποδῦται ἐκέρδισαν καὶ ἑκατὸν φράγκα καὶ ἑκατὸν πενήντα καὶ ἑκατὸν ὀγδοήντα **κατὰ μετοχὴν**. Καταλαμβάνετε τί κέρδη εἶνε αὐτὰ ; 300 χιλιάδες διὰ τὸν ἕνα, διακόσιαις διὰ τὸν ἄλλον, ἑκατὸν διὰ τὸν τρίτον, ἐν ἑκατομμύριον δι' ὅλους. Συνέρχονται ἄμφω τῷ Γιαννόπουλῳ, ἄμφω τῷ Μητσόπουλῳ, ὁ εἰς Κάρλσβαδ μεταβαίνων προσεχῶς διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὸ στομάχι του μετ' ἐξοδα τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου μετόχου κ. Κεχαγιάς, καὶ συμφωνοῦνε ὅταν οἱ σιδηροδρομοὶ ἦνε εἰς τὰ 450, καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, οἱ μὴδὲν ἐξαιρετικὸν ἔχοντες, οἱ φύσει χυδαῖοι, τὰ δημιουργήματα βαναύσου τύχης, ἐννοοῦν ὅτι ὁλος ὁ κόσμος πρέπει νὰ δουλεύῃ γιὰ αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ πάλιν νὰ ληστεύουν ὅλον τὸν κόσμον, προσκαλοῦν καὶ ἄλλους τραπεζίτας καὶ ἄλλους χρυσοκανθάρους, καὶ σχηματίζουν συμβούλια : Ἐχει χρήματα ἢ ἀγορὰ ; Εἶνε γιομάτα τὰ μαστάρια τῆς ἀγελάδας κοινωνίας ; Καὶ ὡς κοινοὶ κλέπται, μεμάτι λαμποκοποῦν, μετ' χεῖλη φρίσσοντα ἐκ τῆς προεξοφλή-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 475)

— Ὅχι, ἀλλ' ὁ ἰατρός ὅστις πολλὰκις τὸν ἐπισκέπτεται, σπουδαίους ἔχει φόβους διὰ τὴν ὑγίαν του.

— Ὁ ἀὴρ τῆς φυλακῆς βεβαίως δὲν τὸν ὠφελεῖ· δὲν εἶνε τοῦτο, κύριε ;

— Πιστεύω, ἂν καὶ ἡ φυλακισίς του κατέστη ἰδιαίτερος ἐλαφροτέρα. Τῷ ὄντι δὲ δὲν εἶνε ἐν φυλακῇ. . .

— Συνειθισμένος νὰ ζῆ εἰς τὰ δάση, νὰ τρέχῃ ἐλεύθερος, εἶνε ἐν φυλακῇ ἀφ' ἧς στιγμῆς περιωρίσθη καὶ δὲν ἔχει πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν. Οἴμοι ! ὅσω εὐρύχωρον καὶ ἂν ἦνε τὸ διάστημα τὸ ὅποιον δύναται τις νὰ τοῦ δώσῃ ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον θὰ εὐρίσκη αὐτὸ στενότατον. Λέγετε λοιπὸν, κύριε, ὅτι ὁ ἰατρός φοβεῖται διὰ τὴν ὑγίαν του ;

— Μάλιστα, εὐρίσκεται πάντοτε ἐν καταστάσει ἐκλύσεως, ἥτις ἀντρυχεῖ τὸν ἰατρὸν.

— Τρώγει ;

— Τὰς δύο πρώτας ἡμέρας ἠρήνη ἐπιμόνως πᾶσαν τρώφην· ἀλλ' ἡ πείνα ἐνίκησε τὴν ἀντίστασίν του· τὴν τρίτην ἡμέραν ἔφαγε τεμάχιον ἄρτου καὶ ἔπινε ποτῆριον ὕδατος. Ἐκτοτε τρώγει ὀλίγον καὶ ἐκάστην, ἀλλὰ πάντοτε γεώμηλα, φασούλια καὶ ἄλλα λαχανικὰ· δὲν ἠδυνήθησαν εἰσέτι νὰ νικήσωσι τὴν πρὸς τὰ κρέατα ἀποστροφὴν του.

Ἄν καὶ ἀποφεύγουν νὰ τὸν δυσαρεστήσουν καὶ τὸν μεταχειρίζονται μετὰ ἡπιότητος, ἐν τούτοις εἶνε πάντοτε κατηφῆς, σιωπηλὸς, σύννοος. Ἡμερώτατος ἄλλως, δὲν δεικνύει οὔτε ἀνυπομονησίαν, οὔτε ὀργὴν, ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον ἀπρησχυλημένος εἶνε, ὥστε φαίνεται ὅτι δὲν ἀκούει ὅταν τῷ ὀμιλῶσιν ! Ἀνακαθήμενος ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς φυλακῆς, κρατῶν τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς χερσὶ μένει δύο ὥρας ὀλοκλήρους χωρὶς νὰ ποιήσῃ οὐδεμίαν μόνην κίνησιν.

Ἐνίοτε ἀκούονται παράπονα αὐτοῦ, ἀναστεναγμοὶ καὶ πολλὰκις κλαίει. Ὡς σᾶς προείπον, δὲν ἔχει ποτὲ οὔτε παραφορὰν οὔτε ὀργὴν. Μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν κάμωμεν νὰ προσφέρῃ λέξιν καὶ πιστεύω ὅτι δὲν ἠκούσθη ἀκόμη ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του. Ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι ἐννοεῖ τὴν σημασίαν ἀριθμοῦ τινος λέξεων, τὰς ὁποίας προφέρει καὶ ὅτι καταλαμβάνει ἱκανῶς εὐκόλως ὅ,τι τοῦ λέγουσι.

Διωρίσαμεν γαλλοδιδάσκαλον ὅστις μετεχειρίσθη πάντα τὰ δυνατὰ μέσα ἵνα ἐξαγάγῃ τὸν Λυκογιάννην ἐκ τῆς ἀφου-